

INKIJKVERSIE SCRIPT

Samenvatting van: **Goedgekeurd...**

Voor **3 mannen en 2 vrouwen.**

Tijdsduur: ca. 25 minuten.

De sketch kan door volwassenen worden gespeeld, maar ook door de jeugd.

We hebben 3 sollicitanten. Die

ruimtevaartmedewerker, postbode en ambtenaar van beroep zijn geweest...

Als ze één voor één de wachtkamer binnenkomen is er al hilariteit omdat de baliemedewerkster heel streng is. Er zitten veel optische grappen in. Zo zijn de telefoons van de dokter en zijn assistente niet aangesloten, maar kunnen ze wel (via de telefoon) met elkaar communiceren. Omdat ze op het toneel alleen gescheiden zijn, door een plantenbak...

De 3 sollicitanten worden door de dokter fysiek gekeurd voor hun nieuwe baan. Máár... ze moet ze ook een psychische test ondergaan. Én... tot 10 kunnen tellen... Wat allemaal nog niet zo eenvoudig is...

Deze sketch eindigt met een geweldig leuke ambtenarengrap...!

Een

VROLIJKE SKETCH

Voor 3 vrouwen en 2 mannen

Ik heb ook script geschreven voor **5 vrouwen**.

En de sketch kan óók door de jeugd worden gespeeld.

Tijdsduur: ca. **20** minuten

Goedgekeurd...

Door

© Peter van den Bijllaardt

Peter vd Bijllaardt

Lommerbaan 77

2728 JB Zoetermeer

Zijn er nog vragen?... Tel. 079 – 888 67 45

toneel42@casema.nl

SPELERS

Laura Hersenschil Dokter. Praat overdreven deftig.

Lonneke Assistente van de dokter. Vrolijk type.

Bea Postbode. Beetje dom type.

Mario Ruimtevaartmedewerker. Heeft een goed gevoel voor humor.

Bruno Ambtenaar. Zelfverzekerd type met een apart gevoel voor humor.

TONEEL

Men kan deze sketch gewoon in de gordijnen spelen.

Links op toneel zet men een tafel, schuin naar het publiek toe. Erachter een bureau- of een gewone stoel. Voor de tafel staat een eenvoudige stoel.

Op de tafel staat een geopende laptop en een telefoon, waarop van die *knoppen* zitten om met je secretaresse/assistente te communiceren. Als men de hoorn eraf neemt moet het publiek goed kunnen zien dat er alleen maar een klein stukje snoer aan vastzit. Hij is dus niet aangesloten...

Verder ligt er op de tafel een stethoscoop, wat doktersattributen en het A-viertje met de namen van de 3 sollicitanten, die gekeurd moeten worden. Naast het bureau staat een prullenmand.

Aan de andere kant van het toneel zet men een klein tafeltje, bijna tegen de achterkant van het toneel aan. De bureaustoel (of gewone stoel) van **Lonneke** staat erachter.

Op het tafeltje staat een geopende laptop en net zo'n telefoon als de dokter heeft. Ook aan deze hoorn zit alleen nog een heel kort

snoertje. Hij is, net als die van de dokter dus... niet aangesloten! Verder staat er nog een leuke houder met pennen en potloden. Het A-viertje met de namen van de sollicitanten en de 3 inschrijfformulieren liggen naast de laptop. En om het geheel nóg grappiger te maken, staat er een groot pluche dier.

Haaks op de tafel zet men de 3 eenvoudige stoelen. Netjes naast elkaar. Ernaast staat een klein laag tafeltje, waarop enkele - slordig door elkaar heen liggende - weekbladen liggen.

We hebben nu dus een *dokterskamer* en een *wachtkamer*. Ertussen zet men (als ludieke afscheiding...) een lange smalle staande plantenbak, vol met planten.

KLEDING

Alle kleding staat duidelijk vermeld bij de opkomst van de spelers.

Begin: Goedgekeurd...

Voordat men begint wordt er een vrolijk muziknummer gedraaid. Vlak voordat Laura haar telefoongesprek begint de muziek langzaam naar UIT draaien.

Laura *[zit achter de dokterstafel. Ze heeft een witte openhangende doktersjas aan. Ze is aandachtig op haar scherm aan het lezen, verschuift de muis en typt af en toe enkele letters. De telefoon gaat. Laura pakt de hoorn er zo af dat het publiek gelijk kan zien dat het snoer alleen aan de hoorn vast zit. Laura kijkt er heel even met grote ogen naar en pakt daarna het uiteinde beet en drukt dat - met een uitgestreken smoelwerk - tegen het toestel aan. En zo begint ze, haar hoofd een klein stukje omlaag het gesprek] Ja hallo, met dokter Hersenschil. [korte pauze] O... [korte pauze] O... [korte pauze] Nou ja, dan zit er niets anders op dan dat ik óók de psychische test bij de kandidaten afneem... [korte pauze. Beetje snibbig] Ja, natuurlijk vind ik dat vervelend om te doen, maar zo is het nu eenmaal. Iemand móét het doen. Goedemiddag. [hangt op en duwt het snoer zo achter het toestel dat het net lijkt of alles in orde is. Ze zucht diep en gaat weer met haar muis aan de gang]*

Lonneke zit vanaf het moment dat de sketch begint achter haar tafel. Ze heeft trendy kleding aan en vijlt nonchalant haar nagels. Ze is de hele sketch door in een hééééle goeie bui en behandelt de kandidaten met overdreven vriendelijkheid.

Bea *[op. Ze heeft een oubollige gebloemde jurk aan, een vloekend even oubollig vestje en een eigenaardig hoedje op. Haar hele aankleding vloekt met elkaar. ze kijkt rond en ziet dan*

Lonneke naar haar wenken. Pas als ze voor haar tafel staat spreekt ze] Mogge' [Lonneke kijkt Bea met een brede glimlach aan] Ik ben hier toch bij dokter... [kijkt op een klein briefje] Hersenschil?

Lonneke Klopt. *[brede grijns]* En u bent?

Bea Ik?... O, ik ben Bea Schedeldeuk.

Lonneke *[kijkt op een A-viertje en legt haar vinger op de naam]* Ja, dat klopt. U staat op mijn lijstje. U komt voor de keuring voor manager bij de firma Kreukelstein en Co? *[Bea knikt heftig]* Dan bent u hier goed. Uw naam is?

Bea Bea Zonnebloem.

Lonneke *[kijkt op een A-viertje en legt haar vinger op de naam]* Ja, klopt. U wordt verwacht. Gaat u daar maar zitten. *[Bea loopt naar de 3 stoelen en weifelt waar ze wil gaan zitten. Ze besluit de middelste stoel te nemen. Dan kijkt ze naar Lonneke. Als die terug kijkt geven ze elkaar een hele brede glimlach]* Als u zich verveelt, liggen daar weekbladen.

Bea O... *[pakt een Story]* O, de Story. Nou, daar hou ik niet zo van, daar staan alleen maar roddels in.

Lonneke Is toch leuk.

Bea Dat is maar hoe je iets bekijkt.

Lonneke Er ligt ook een Libelle bij.

Bea O... Dat vind ik wel leuk. *[pakt de Libelle en bladert er wat in]*

Mario *[op. Hij is extravagant gekleed. Hij kijkt Bea aan. Die wijst naar Lonneke]* O, moet ik daar zijn.

Lonneke *[brede grijns]* Ja, u moet bij mij zijn. Uw naam is?

Mario Pijnscheut. Mario Pijnscheut.

Lonneke *[kijkt op het A-viertje en legt haar vinger op de naam]* Ja, hier staat het. Meneer M Pijnscheut.

Mario Die M staat voor Mario. *[lacht overdreven]* En voor de keuring moest ik bij dokter Hersenschil zijn. Die is er toch wel?

Lonneke Ja hoor. Waarom zou die er niet zijn?

Mario Nou, ik maak vaak mee dat dokters afwezig zijn. En dan laten hun assistenten ons eerst nog even urenlang in de wachtkamer wachten.

Lonneke *[grijnzend]* Ja, daar zijn wachtkamers voor, meneer M Pijnscheut. Om in te wachten. *[Bea, die het hele gesprek aandachtig heeft gevolgd knikt heftig]*

Mario Ja, maar niet om voor niets te wachten. *[Bea schudt heftig haar hoofd]*

Lonneke Dat doet u ook niet. Maakt u zich maar geen zorgen, de dokter is aanwezig.

Mario O, dan is het goed. Ik neem aan dat ik hier kan gaan zitten. *[gaat zitten en pakt de Story, slaat een blad om en kijkt met overdreven grote ogen naar de foto]* Zóóó!

Bea *[buigt zo opzij dat ze de foto ook kan zien. Beetje pinnig]* En daarom lees ik de Story nooit. *[Mario, gaat wat schuin zitten, zodat Bea niets meer kan zien]*

KLEIN STUKJE VERDER

Laura *[heeft tijdens de laatste zin van Lonneke op haar horloge gekeken]* Ik geloof dat het tijd is om de eerste kandidaat binnen te roepen. *[kijkt naar de knoppen op het toestel]* Wélke knop moet ik nu ook alweer indrukken? *[twijfelt heel even]* Déze. *[en drukt metéén de knop in. Men hoort geen enkel geluid]*

Lonneke *[kijkt met grote ogen naar haar telefoon en zegt hard en hoog]* Biep-biep! *[en drukt een knop in. Als Laura en Lonneke via het intercom met elkaar praten spreken ze overdreven luid]* Ja dokter?

Laura O, de telefoon werkt dus wel.

Lonneke Ja, zo gauw ik de *biep-biep* hoor weet ik dat u me belt.

Laura O... Maar eh... ik hoorde geen *biep-biep* hier.

Lonneke Nee, als u drukt dan hoor ik de *biep-biep* alleen hier op mijn telefoon. Drukt u nog maar eens. *[Laura drukt de knop in. Lonneke reageert meteen]* Biep-biep! Hoort u wel. U wil natuurlijk weten of de eerste kandidaten voor de sollicitatie er al zijn.

Laura Hè? Eh... já!

Lonneke Ja dokter, die zijn er al. Ik heb er hier drie. En die zitten hier keurig netjes op u te wachten.

Laura O, maar dat is uitstékend. Zeg, jij bent heel goed te verstaan.

Lonneke Dank u dokter.

Laura *[nog iets luider]* Kan jij mij ook duidelijk verstaan?

Lonneke Alsof u naast me zit, dokter.

Laura Heel goed. Zeg, Lonneke. Wil jij mevrouw eh...
[kijkt even op het A-viertje] Schedeldeuk naar binnen te sturen?

Lonneke Okido dokter.

Laura Dank je. *[laat nu pas de knop los]*

Lonneke *[laat ook de knop los]* Mevrouw Schedeldeuk?

Bea *[schrikt overdreven]* Die ben ik.

Lonneke U mag naar binnen gaan. De dokter verwacht u.

Bea *[staat weifelend op]* Waar moet ik dan heen?

Lonneke *[overdreven wijzend]* Bij die plant daar gaat u rechtsaf en dan ziet u het vanzelf. Dokter Hersenschil heeft de deur altijd waagwijd open staan.

Bea O... Nou dan eh... ga ik maar hè? *[loopt naar de plant, ziet dan dat ze de Libelle nog in haar handen heeft. Ze lacht verlegen]* O, ik heb de Libelle nog in mijn handen. *[legt het blad op Marleens tafel en loopt vlug voorbij de plant]*

Laura Ah, daar bent u. Mevrouw eh... *[kijkt even op het A-viertje]* Schedeldeuk. Wilt u zo vriendelijk zijn de deur achter u dicht te doen? *[als Bea verbaasd om zich heen kijkt]* Ja, doet u 'm maar even dicht, dat praat wat makkelijker. *[Bea haalt haar schouders op en sluit de 'onzichtbare' deur]* Prima. *[ze staat op en steekt haar hand uit]* Ik ben dokter Hersenschil.

Bea *[geeft Laura een hand]* O, wat een prachtige

naam.

Laura *[korzelig]* Vindt u?

Bea Ja, deze naam kom je maar weinig tegen.

Laura *[beetje binnensmonds]* Gelukkig maar. *[ze gaat weer zitten en maakt een uitnodigend handgebaar]* Gaat u zitten.

Bea Dank u. *[gaat zitten en schuifelt wat rusteloos heen en weer]*

Laura U bent nerveus zie ik.

Bea Och... maar een klein beetje dokter Hersenschil.

Laura Welnu, mevrouw eh...*[kijkt even op het A-viertje]* Schedeldeuk, u hoeft zich nergens zorgen om te maken. Dit is maar een hele eenvoudige keuring. Alleen... er heeft zich een klein probleempje voorgedaan.

Bea *[beetje verschrikt]* O jee.

Laura *[kort lachje]* Maar niets om u ongemakkelijk bij te voelen. Het gaat namelijk om het volgende... U krijgt hier vanochtend niet alleen een fysieke keuring, maar ook een psychische.

Bea O...

Laura *[glimlacht minnetjes]* U snapt er, geloof ik maar heel weinig van, hè? *[Bea knikt heftig, dan begint ze meteen haar hoofd te schudden]* Goed, dan zal ik het u even uitleggen. Kijk... Na mijn fysieke keuring zou dokter Bladzuiger het van me overnemen voor de psychische keuring. Maar omdat dokter Bladzuiger vanochtend een klein ongelukje heeft gehad, heeft men mij gevraagd

of ik dit van hem over wilde nemen. Begrijpt u?
[Bea schudt haar hoofd. Laura zucht diep en sluit daarbij even haar ogen] Weet u wat, mevrouw eh... *[kijkt even op het A-viertje]* Schedeldeuk. We gaan gewoon beginnen, dan zien we wel wat er van komt. Bent u het daarmee eens?

Bea Ja hoor, ik laat het helemaal aan u over, dokter Hersenschil.

Laura Wilt u mij een groot plezier doen en niet steeds mijn naam voluit zeggen. Dókter is genoeg.

Bea O... Maar ik vind Hérsenschil zo'n prachtige naam.

Laura *[korzelig]* Ja, dat weet ik wel, maar ik had liever dat u... *[kucht]* Nou ja, u begrijpt mij wel. *[kijkt Bea even aan en zucht]* Waar had ik 't nou over?

Bea U vroeg of ik het met u eens was, dokter Hersenschil.

Laura Of u het met mij... O ja, natuurlijk. *[kort lachje]* Nou, we gaan gewoon beginnen. *[ze staat op en pakt haar stethoscoop]* Als u dan zo vriendelijk zou willen zijn een paar knoopjes van uw jurk open te knopen.

KLEIN STUKJE VERDER

Bea Ben u nu met me klaar dokter?

Laura Nee, nee. Nu komt nu de psychische test.

Bea O jee...

Laura Telt u eens tot tien?

Bea *[grote verbaasde ogen]* Párdon?

Laura *[beetje ongeduldig]* Gewoon even tot tien tellen. Dat is toch niet teveel gevraagd, dunkt me?

Bea Nee, nee... Maar eh... *[diepe zucht]* Nou goed dan. Daar gaan we...1, 3, 5, 7, 9, 10, 8, 6, 4, 2.

Laura *[kijkt Bea met grote verbaasde ogen aan. Kort kuchje]* Wilt u eh... dat nog es doen?

Bea 1, 3, 5, 7, 9, 10, 8, 6, 4, 2. *[als Laura een kort blazend lachje laat horen]* Ja, u vindt dit natuurlijk vreemd.

Laura Nou... om eh... heel eerlijk te zijn, nogal ja.

Bea Ik zal het u uitleggen. Het eh... zit namelijk zo... Ik eh... *[haalt diep adem]* Hiervoor was ik postbode. Begrijpt u?

Laura Nou, niet echt, nee.

Bea *[met grote ogen en zéér doordringend]* Ik was... póstbode.

Laura Ja, dat zei u al.

Bea Nóu... zó liep ik mijn wijk. Eerst aan de ene kant van de straat de oneven nummers. 1, 3, 5, 7, 9. En daarna de andere kant van de straat de even nummers. 10, 8, 6, 4, 2. Begrijpt u 't nu?

Laura *[kijkt Bea even aan]* Ja, ja... Nu is het mij nu vólkomen duidelijk. Nou ja zeg. *[leunt achterover]* Wat ik nu toch allemaal meemaak? *[kort lachje]* Maar goed, zolang u de volgorde van de cijfers maar weet. *[staat op en reikt haar hand uit]* U bent goedgekeurd. Gefeliciteerd.

KLEIN STUKJE VERDER

- Laura En dan komt nu de psychische test. Wilt u zo vriendelijk zijn even tot 10 te tellen?
- Mario *[kijkt Laura even een paar seconden geringschattend aan]* U maakt een grapje.
- Laura Neu, neu, geenszins. Ik zou erg graag willen dat u even tot tien telt.
- Mario O... *[kort blazend lachje]* Nou, goed dan... Als u er op staat. 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1.
- Laura *[heeft met verbazing geluisterd. Kort kuchje]* Ja, ik wil me er niet mee bemoeien, meneer, maar als ik me niet vergis telde u eh... achterstevoren.
- Ben Dat klopt... Ik kan het niet anders.
- Laura *[constatering]* U... kúnt het niet anders.
- Ben Nee... U moet namelijk weten, hiervoor heb ik aan een ruimtevaartprogramma meegewerkt. Mijn taak was het aftellen van de raketlancering. En dat doen we altijd achterstevoren. 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1. Begrijpt u?
- Laura Aááááh... Maar nu is mij alles duidelijk. Och... zolang u maar de volgorde van de cijfers kent. *[staat op en geeft Mario een hand]* U bent goedgekeurd. Gefeliciteerd.
- Ben *[lichtjes verbaasd]* Zo, dat gaat hier snel.
- Laura *[minzaam lachje]* We zijn een snel bedrijf, meneer. U weet de weg terug, mag ik aannemen?
- Mario Ja hoor. Bij de plant linksaf en dan alsmaar rechtdoor tot het bureau van uw assistente.

KLEIN STUKJE VERDER

- Laura Wilt u even kuchen? *[Bruno kucht Laura overdreven hard midden in haar gezicht. Met grote verontwaardiging]* Ja, wilt u wel even eerst de andere kant op kijken? Kucht u nogmaals? *[Bruno kijkt heel even de andere kant op en kucht dan weer overdreven hard midden in Laura's gezicht. Die kijkt hem nijdig aan, rukt de dopjes uit haar oren en smijt de stethoscoop op tafel. Ze is nu behoorlijk kwaad]* U mankeert niets.
- Bruno *[verbaasd]* Was dit... de héle keuring?
- Laura *[is gaan zitten]* Ja, daar maken wij bij dit bedrijf niet zo'n poes-pas van.
- Bruno Goh... Nou, jullie dokters hebben het maar makkelijk, hè?
- Laura *[ingehouden kwaadheid]* O. Vindt u.
- Bruno Ja, anders zou ik het niet zeggen. Makkelijke uren en een bom duiten per jaar. En de meeste hebben ook nog een dikke Mercedes onder hun kont.
- Laura *[ergert zich duidelijk heel erg aan Bruno]* Zo, u schijnt het allemaal goed te weten, hè. *[zuchtend]* Maar genoeg gekletst. Nu komt nu de psychische test.
- Bruno *[kijkt om zich heen]* Het ligt misschien aan mij, maar ik zie hier geen psycholoog in de kamer.
- Laura Nee nee, deze test neem ik ook af. Althans dat is mij verzocht. Het lijkt me verstandig dat u hier geen bezwaar tegen maakt.

- Bruno Nou... da's te zeggen... Kunt u dat dan? Mij een psychische test af nemen, bedoel ik.
- Laura Deze psychische test is heel eenvoudig. U hoeft alleen maar tot 10 te tellen.
- Bruno *[kijkt Laura enkele seconden met open mond aan]* U wilt... dat ik tot... tíen tel?
- Laura Ja. Graag. Máár... *[vinger omhoog]* éérst wil ik van u weten... wat u hiervoor voor werk heeft gedaan. Ik weet wel, dit gaat mij natuurlijk niets aan. *[Bruno knikt]* Daar hebben we andere mensen voor om u dit soort vragen te stellen. Maar toch... Ik had hiervoor twee sollicitanten, die eh... die eh... Och, dat doet er eigenlijk niet toe. Het is een té lang verhaal om het u te vertellen.
- Bruno *[armen over elkaar en een brede glimlach]* Och, ik heb de tijd, hoor dokter.
- Laura Ja, maar ik niet. Vertelt u me dus even gauw, wat was hiervoor uw emplooi? Let wel, u bent niet verplicht het mij te vertellen. Begrijpt u me alstublieft goed.
- Bruno O, maar u mag dat best weten, hoor. Ik was hiervoor ambtenaar. Wilt u ook nog weten op welk departement?
- Laura Neu, neu, da's niet nodig. Ik wilde 't alleen maar even weten, omdat ik eh... *[onduidelijk hoofdgebbaar]* Nou ja, ik had hiervoor twee eh... Nou ja... ik eh... U was dus in uw vorige betrekking ambtenaar?
- Bruno Ja. En dat beviel me wel. Maar toen werd ik ineens ontslagen.
- Laura O...

Bruno Ja er deed zich een onschuldig akkefietje voor en Bám! Ik kon m'n boeltje gaan pakken.

Laura O... Nou... Dan eh... beginnen we nu maar met de psychische test.

Bruno Ik ben er klaar voor, dokter.

Laura Telt u eens tot tien?

Bruno *[zachtjes lachend]* U wil dus écht... dat ik tot 10 tel?

Laura Ja, tot 10. Dat kunt u toch wel?

Bruno Jazeker.

Laura Nou, doet u dat dan eens?

Bruno Oke... *[haalt overdreven diep adem]* 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

Laura *[overdreven opgetogen]* Maar da's gewéldig!

Bruno *[kijkt Laura een beetje achterdochtig aan]* Vindt u?

Laura Ja, u telde in één keer door naar tien. Én... u begon bij één. Ik vind dit toch wel belangwekkend, hoor.

Bruno *[constatering]* Belangwekkend.

Laura Ja, hier kijk ik echt van op. Dit is de eerste keer vandaag, dat iemand het in één keer goed deed. Dus u was hiervoor ambtenaar?

**Deze sketch eindigt met een
geweldig leuke ambtenarengrap...!**

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto